

Yayın Adı Bugün
Referans No 33182378
Renk Renkli

Yayın Tarihi 28.10.2013
Etki Tarafsız
STxCM 221,11

Küpür Sayfa 1
Tiraj 109253
Sayfa 16

Ergenlik sadece gencin değil ailesinin de hayatını değiştiriyor!

Uzmanların çocukluktan yetişkinliğe giden uzun bir yol olarak tanımladıkları 'ergenlik' aynı zamanda ebeveynler için de zorlu bir süreç ama bu yolda ebeveynlerin ihtiyaçları ya erteleniyor ya da göz ardı ediliyor

Ergenlik dönemi gençler için uzun bir yol. Bu süreçte ebeveynler de zorlu bir süreçten geçiyor. Ayna Eğitim ve Danışmanlık'ın Uzman Psikolojik Danışmanı Funda Tekelioğlu, ergenliğin yol ayrımlarıyla dolu uzun bir yol olduğunu, bu süreçte önce cinsiyet hormonlarının salgılanmasıyla bedende değişimlerin yaşandığını, gencin duygularında aşırı değişiklikler görüldüğünü ve bu duyguların hızla değiştiğini belirtti. Tekelioğlu, genel ergen davranışları konusunda şu örnekleri verdi:

"Odasının kapısını kapatır bazen kişiler. Kişisel sınırlarını çizerek ve bunun anlaşılmasını ister. Çünkü bu şekilde kabul görmek ister. Hem evde hem de akran grubu içindeki durumunu, kim olduğunu bulmaya çalışırken yeni roller dener. Arkadaşları tüm zamanını alır ve ebeveynlerinden çok akranlarına ihtiyaç duyar. Anne-babasının bilgisini sorgulamaya başlar, onlarla ve onların bilgisiyle tartışır. Anne-babasının temsil ettiği otoriteyi de sorgular. Bir yandan anne-babasından uzaklaşır bir

yandan da ailesinin sessiz ve görünmez varlığını hissetmeye ihtiyaç duyar." Bu zorlu süreçte uzmanlar olarak genellikle ergenlik dönemine ergenin dünyası, onun fizyolojik ve psikolojik gelişimi, karşılama gereken ihtiyaçları açısından bakarak değerlendirmeler yaptıklarını vurgulayan Tekelioğlu, "Ayrıca biz uzmanlar için de öncelik gençlerde. Ebeveynlerin yaşadıkları ve ihtiyaçları erteleniyor ya da göz ardı ediliyor. Oysa ebeveynler de bu süreçte desteğe ihtiyaç duyabiliyor" dedi.

Funda Tekelioğlu, ebeveynlerin çocuklarının ergenlik döneminde yaşadıkları zorlukları ve sıkıntıları ise bir ergen annesinin ağzından şu şekilde aktardı: "Daha dün gibi, bacacıma yapışan, yanından uzaklaşmama tahammül edemeyen küçüğümün hali... Ne zaman bu kadar büyüdü ve uzaklaştı benden. Ne zaman kapandı o odanın kapısı? 'Anne kapımı kısıma' diyordu, korkuyordum, seslerimizi duymak ona güven veriyordu. 'Yalnız kalamayacak mıyım ben bu ev-

'Tanımadığım biri oldu'

de, 'Sana kaç kere söyledim, benden izinsiz girme odama diye.' Şimdi odası onun kalemi si sanki, girmemize izin vermiyor. Artık değil simi duymak, yüzümü bile görmek istemiyorum. Beni her gördüğünde yanlış bir şey yapmış gibi ya da ben zaten yanlış biriyim gibi bakıyor. Begenmeyen, aşağılayan ve bazen benden utanan biri gibi. Küçüğüm büyüdü, tanımadığım biri oldu. Küçükken, henüz bana ihtiyacım olduğu zamanlar oyun oynardık, mutluyduk birlikte, gözleri anlatıyordu mutluluğunu. Şimdi o gözlerde başka duygular var."

NEREDEN ÇIKTIN ŞİMDİ BAKIŞI?

"Şimdi biraz sohbet edebilmek için gösterdiğim çabaların sonucu hayal kırıklığı. Çünkü o gözlerde 'Nerden çıktın şimdi?' bakışı var. Uzmanlara göre birey olmasının yolu bu. Onun gözlerindeki nefreti, mutsuzluğu, sıkıntıyı görmek, benden uzaklaşmak için gösterdiği tüm çabaların asıl nedenlerini bilmek beni sakinleştiriyor ki. O an tam da yaşarken 'O ergen ve geçecek' düşüncesi aklıma gelmiyor ki. Aklım ve kalbim farklı şeyler söylüyor. Aklım 'O

ergen, henüz tam büyümeyi ve senin desteğine ihtiyacı var" diyor. Kalbim 'Beni yanında istemiyor ki' diyor ve kanıyor. Aklım 'Anlatmalı olmalı ki' diyor. Kalbim 'Sınırları o kadar zorluyor ki, çaresiz hissediyorum kendimi' diyor. Aklım ve kalbim böylesine çatışırken yoruluyorum, biraz dinlenmek için gözlerimi kapadığımda 6-7 yıl sonrasını hayal ediyorum. Yetişkin olan çocuğum bana 'İyi ki sen benim annem olmuştun' dediğini duyuyorum ve 'İyi ki o çözü zaman aklıma dinliyorum' diyorum."

Prof. Dr. Keskin, zeka geriliği olan çocukların çizdiği resimleri değerlendirilerek geliştirdiği metot kapsamında, 2 aylık çalışmayla zeka yaşını 10 ay ilerletiyor

Yalıtılmış 30 yıldır resim ve zeka arasındaki ilişki üzerine incelemeler yapan çocuk nörolojisi uzmanı Prof. Sabiha Paktuna Keskin, "Çocuk Resimlerinin Anlamı/Çöp Çocuk" adını verdiği metot kapsamında, 4-6 yaş zekasına sahip çocuklara, ekibiyle haftada 1 saat olmak üzere toplam 8 hafta resim çizdirdi. Prof. Dr. Keskin, çalışmaya katılan çocuklarda hafıza, dikkat, işlevsel hafıza, küme oluşturma ve kategorizasyon yapabilme yeteneklerinin arttığını tespit etti.

BİRİ YÜKSELİNCE DİĞERİ GELİYOR

3 yaşından itibaren çocuğun zeka yaşının kendi yaş seviyesine çıkarılmasına katkı sağlayan metotta çocuklara çizdirdikleri resimleri ölçek olarak kullandıklarını söyleyen Keskin, şöyle devam etti: "Çocuklara uygulamanın her safhasında resim çizdirerek, el ayağını, boynunu görüp göremediklerini, kırılganlığını, göz bebeğinin farkında olup olmadığını anlıyoruz. Çocuğun zeka yaşı yükseldikçe resim algısının gelişmesinden yola çıkarak, 'Resim algısını yükseltebilirsek zekayı da geliştirebilir miyiz?' sorusuna yanıt aradık. Sonuçta resim algısı yükseltilecek çocukların zeka seviyesinin de arttığını gördük."